

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den internationale Overenskomst om Udførslen af Ben af 11. Juli 1928 staar — ligesom den samme Dag undertegnede Overenskomst om Udførslen af Huder og Skind — i nøje Forbindelse med den internationale Konvention af 8. November 1927 om Ophævelse af Ind- og Udførselsforbud og Ind- og Udførselsrestriktioner med Tillægs-konvention af 11. Juli 1928, jfr. de samtidig hermed fremsatte Forslag til Rigsdagsbeslutning.

I den tredje Deklaration i Slutakten til Konventionen af 8. November 1927 udtales det:

„For at undgaa, at der med Hjemmel i Konventionens Art. 6 bliver fremsat Forbehold med Hensyn til visse Forbud, navnlig angaaende Huder og Ben, som i Øjeblikket bestaar i et stort Antal Lande, anbefaler Konferencen:

- a) at de Lande, i hvilke disse Forbud anvendes, uopholdelig raadslaar med hverandre for at komme til Klarhed over, om de ikke efterhaanden kunde give Afkald paa alle Forbehold i denne Forbindelse,
- b) at, hvis dette Resultat ikke kan opnaas, de forberedende Skridt tages, for at Spørgsmaalet kan blive løst paa den mest tilfredsstillende Maade paa det i Art. 17 fastsatte Møde.“

Denne Deklaration var blevet vedtaget, fordi det af Forhandlingerne paa Konferencen 17. Oktober—8. November 1927 maatte befrygtes, at der i Henhold til Konventionens Art. 6 i vid Udstrækning vilde blive fremsat Krav om Bevarelse af de mange bestaaende Udførselsforbud for Ben og Huder, hvorved hele det med Hovedkonventionen tilsigtede Formaal vilde blive bragt i Fare.

I Henhold til den nævnte Deklaration har der i December 1927, Marts og Maj 1928 og forud for det i Art. 17 fastsatte Møde Juni—Juli 1928 været afholdt en Række Møder under Ledelse af Formanden for Folkeforbundets økonomiske Komité, Hr. Serruys. I disse Møder har ogsaa Lande som f. Eks. Danmark og Nederlandene,

som ikke opretholder saadanne Udførselsforbud, men hvis Interesser skades ved det bestaaende System, deltaget.

Overenskomsten om Udførsel af Ben undertegnedes i Genève den 11. Juli 1928 af følgende 16 Stater:

Tyskland, Østrig, Belgien, Storbritannien og Nordirland, Danmark, Finland, Frankrig, Ungarn, Italien, Luxemburg, Nederlandene, Polen, Rumænien, det Serbisk-Kroatisk-Slovenske Kongerige, Schweiz og Czekoslovakiet.

Overenskomsten er senere blevet undertegnet af Bulgarien, Norge, Sverige og Tyrkiet.

Overenskomsten er ikke saa vidtgaende som Overenskomsten om Udførslen af Huder og Skind, idet den vel forpligter de kontraherende Stater til at ophæve bestaaende Udførselsforbud, jfr. *Art. 1*, men samtidig indrømmer Staterne Ret til at opretholde Udførselstold efter en nærmere angiven Skala, jfr. *Art. 2, 3 og 4*. I Sammenligning med den nu bestaaende Tilstand betegner Overenskomsten dog et betydeligt Fremskridt, idet den højeste tilladte Udførselstoldsats efter Overenskomstens Ikrafttræden vil være 3 Guldfrancs pr. 100 kg, medens Tolden for Tiden i enkelte Lande naar saa højt som til 10 Guldfrancs pr. 100 kg. Det bemærkes dog, at der ved *Irotokollen til Art. 3* foreløbig er indrømmet Polen, Rumænien og det Serbisk-Kroatisk-Slovenske Kongerige Fritagelse for denne Forpligtelse. I Henhold til Overenskomstens *Art. 6* kan derhos de kontraherende Parter slutte Særoverenskomster om Begrænsning af Udførselstolden til Satser, der er lavere end de ved Overenskomsten tilladte, eller om fuldstændig Afskaffelse af Tolden.

Omend Overenskomsten om Udførslen af Ben i sin Tilblivelse staar i nøje Forbindelse med den ovenomtalte Konvention af 8. November 1927, fremtræder den dog som en selvstændig Overenskomst, der kan sættes i Kraft uden Hensyn til Hovedkonventionens Skæbne. Ifølge *Art. 4* skal den være ratificeret inden 1. Juli 1929 og vil, saafremt de i Artiklen indeholdte Be-